

ga-aiad maas on, ja et ma ollen orrasse
peält lojusied ärraaiand: et sa woiksid
aedo lasa kohhendada, et rahwokessele
pilla egga kahjo ei sünniks.

Rüüakubjas. Lasse neid Kurrat wõt-
ta, omma aedades ja omma lojusse ja om-
ma orrastega! Mis mul nendega tegge-
mist on! ma ollen kül nendega hauku-
nud; agga egga nemmiad holi. Müüd
ma tahhan jua ja rõmus olla. Istu
mahha, wennike, ja jo minnoga.

Josep. Ma tännan wägga keige hea
rest: agga mul ep olle aega. Jäge Jum-
malaga seks korraks! —

Müüd tahtis Josep jälle koto minna:
agga se Rüüakubjas ja se teine Mees haf-
kasid temma käest kinni, ja tahtsid tedda
wäggise sundida, et ta piddi mahha istu-
ma ja nendega jutto aiama. Agga Josep
pallus neid diete erdaste, et nemmiad ted-
da seks korraks piddid lahti lastma, ja
lub-

lubbas neile, et ta tullemal pühhapäwal
tahtis jälle taggasi tulla, ja nendele mon-
da maggusa jutto, mis ta woõral Maal
olli kuulnud, aiada. Sest temma ütles:
„Minna ei kõlba tännatõeste mitte teie
„seltsi; ma näen, et surem hulk teist rah-
„kest Jummalat wihokest on wõtnut: ja
„nisugguses seltsis minna ikka nenda kui
„arg ollen, ja ei woi die'e süddamest jutto
„aiada, sest ma kardan ikka, et üks ehk
„teine woiks sedda pahhaks pofina, mis
„ma waggast melest rāgin. Agga kui teie
„mulle sedda tootust annate, et teie ennas-
„lia eest tahhate hoida; siis lubban ma
„teile saggedaste tulla teid katsuma, ja
„teile mōnda asja juttustada, mis teie
„wisst peate immeks pannema.“

Selle kõnne peäle siis need Mehed Jo-
sepi lahti lastid, üteldes: „Minne siis
„Jummalat nimme!“ Ja Josep pōris
üm-